

Bijzonder Kerkenwerk Leiden

ORDE VAN DIENST

Zondag 28 maart 2021 17:00 – Hooglandse Kerk

Vesper Palmvasen

Voorganger: ds. Margreet Klokke

Orgel: Willeke Smits

Mezzo-sopraan: Emma Brown

Miroir de Peine

I H. Andriessen

Agonie au jardin.

Andante poco tranquillo

Zang

Ses-*com-pag---nons* endormis dans l'om-bre-; son Père au ciel-et se re-----fu-----

Viol I *con Sordine.*

Viol II *con Sordine.*

Alt *con Sordine.*

Cello *con Sordine.*

C. Bas *con Sordine.*

Hendrik Andriessen

Wat fijn dat u onze dienst komt bezoeken. In verband met de richtlijnen informeren wij u graag nog even de volgende praktische punten:

1. Voor nood kunt u gebruik maken van het invalidentoilet, links van de kansel winterkerk. Alle andere toiletten zijn momenteel niet in gebruik.
2. Uw jas en tas houdt u bij zich. Wilt u na afloop van de dienst goed opletten dat u alles weer meeneemt?
3. AVG: Er worden beeldopnamen gemaakt die (kunnen) worden uitgezonden. Indien u niet in beeld wilt komen, meldt u dit dan zelf bij binnenkomst in de kerk? Er wordt dan in overleg met u naar een oplossing gezocht.
4. Na het 'Amen' krijgt u een aanwijzing van een coördinator wanneer u uw zitplaats mag verlaten. Wilt u liever nog even luisteren naar het afsluitend orgelspel dan mag u uiteraard nog plaatsnemen. Bij de uitgang treft u de predikant voor een groet, u mag daar op 1,5 meter afstand uiteraard even kort gebruik van maken.

En natuurlijk wensen wij u een mooie en gezegende dienst toe!

Er mag voorlopig niet door de gemeente gezongen worden in de kerkdienst. Teksten aan-gegeven met 'G' mogen door de gemeente worden gesproken.

Orgel: Aria – Hendrik Andriessen (1892-1981)

Begroeting

Openingsvers V: God, kom mij te hulp

G: Heer, haast u mij te helpen

V: Eer aan de Vader en de Zoon en de heilige Geest

G: Zoals het was in het begin, en nu en altijd, en in de eeuwen der eeuwen, Amen.

Psalmgebed (Ps. 22)

G: Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijft zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

V: vervolg Ps. 22

G: Gij hebt verhoord! O God, mijn Heer, ik zal
U loven voor mijn broeders overal
en in de kring van uw verkoren tal
uw naam verkonden:
“O broeders, die de HERE hebt gevonden,
laat Hem uw spel, o zaad van Jakob, prijzen,
en wil Hem vol ontzag uw eer bewijzen,
o Israël!”

V: Eer aan de vader en de Zoon en de heilige Geest

G: Zoals het was in het begin, en nu en altijd, en in de eeuwen der eeuwen, Amen

Orgel: Melodie Psalm 22

Schriftlezing: De brief aan de Filippenzen 2: 5-11, afgesloten met:

V: Lof zij u Christus

G: In eeuwigheid, Amen

Meditatie: *Miroir de peine* – Hendrik Andriessen

Agonie au jardin

Ses compagnons endormis dans l'ombre;
Son Père au ciel et se refusant;
Un vide affreux où l'amour succombe;
Pas un oiseau dans l'arbre tremblant...

N'y a-t-il donc que Jésus qui veille
Dans la prison d'une nuit sans fin?
Qu'un abandon, le sein? Qu'une oreille
En vain tendue aux voix du matin?

Dans sa maison, la fenêtre ouverte
Sur la colline qui fut si verte
À contempler, au temps du bonheur,

La Mère aussi souffre l'agonie
Du Fils absent que son Père oublie
Et doit garder pour elle ses pleurs.

Flagellation

Quand j'avais peur, pour vous, d'une
abeille,
D'un pli d'étoffe et de moins encore,
Quand volait sur vos joues, pareilles
À l'abricot, la pruine d'or.

Si l'on m'eût dit que bientôt, les hommes,
Portant la main sur tant de beauté,
Déchireraient avant son été,
Le fruit parfait promis à l'automne,

J'aurais caché au fond de mon sein
Le bien de Dieu qui est tout mon bien
Et j'aurais pris sur moi sa torture...

Est-ce justice que ma douleur,
Du plomb qui bat votre cœur,
N'ait que l'écho mais non la blessure?

Couronnement d'épines

Mères, mes sœurs, dites-moi quel rêve
N'aura pas fait pour son nouveau-né
En le berçant une ronde aux lèvres,
La mère heureuse en sa pauvreté?

Si j'ai péché contre la sagesse
En couronnant votre front de fleurs,
Faut-il, mon Fils, que tant de tendresse

Lijden in de tuin

Zijn metgezellen slapen in de schaduw;
zijn Vader in de hemel is afwezig;
een vreselijke leegte waar liefde bezwijkt;
geen vogel laat zich horen in de boom ...

Is er dan alleen Jezus die waakt
in de gevangenis van een eindeloze nacht?
Alleen in zijn verlatenheid? Alleen zijn oor
tevergeefs gespitst op ochtendstemmen?

In haar huis – het raam open
richting de heuvel die in gelukkiger tijden
zo groen en fris was om te zien –

lijdt de Moeder ook aan de lijdensweg
van de afwezige Zoon, vergeten door zijn
Vader, en moet haar tranen inhouden.

Geseling

Toen ik om U bang was voor een bij,

voor een gekreukt kleed of nog minder,
als uw wangen kleurden met een gouden
was als van van een abrikoos –

als mij was verteld dat spoedig mannen
zich zouden vergripen aan zoveel
schoonheid, voortijdig zouden vernielen
de volmaakte vrucht, beloofd in de herfst,

ik zou in het diepst van mijn hart het
goede Gods verborgen hebben, dat voor
mij al het goede is, en ik zou zijn
marteling op mij hebben genomen ...
Is het rechtvaardig dat mijn pijn
om het lood dat uw hart raakt
alleen een echo is en niet de wond zelf?

De doornenkroon

Moeders, zusters, zeg maar welke droom
een moeder, gelukkig ondanks armoede,
niet zou dromen voor haar baby,
terwijl ze hem zingend wiegt?

Als ik tegen de wijsheid heb gezondigd
door uw hoofd met bloemen te kronen,
moet, mijn Zoon, zo grote tederheid

Vous ait valu tant de déshonneur?

Ô faible prince, où sont vos conquêtes?
Un rond d'épine étreint votre tête,
Un roseau sec tremble entre vos doigts...

Je veux, du moins, sous ce pauvre règne,
Humilier mon rêve qui saigne
Et de mes maux vous faire le Roi...

Portement de croix

Je veux le voir et n'être pas vue;
C'est déjà trop pour lui d'une croix!
Dans cette foule, comme perdue,
Si je défaillai, ah! soutenez-moi!

Rien qu'une femme parmi les femmes:
Il ne meurt pas pour moi, mais pour tous.
Oubliez-moi, mon Fils, et mes larmes
Couleront mieux sur eux et sur vous.

Une autre donc essuiera sa face;
Une autre donc baisera la trace
Des pieds saignants; un autre prendra
Le bois pesant de sur son épaule...

—
Et quant à moi, la Mère, mon rôle
Est de tomber quand il passera.

Crucifixion

Avec ma pauvre plainte de mère,
Que suis-je là devant, mon Aimé?
Un Dieu qui meurt... oui! le grand mystère!
... Je vois un fils, qui me va quitter...

Qu'aucun rayon d'en haut n'adoucisse
Une douleur que toute je veux!
À ma douleur je fais le sacrifice
De la divinité de mon Dieu.

Il voit mes pleurs et me les pardonne;
J'accepterai l'enfant qu'il me donne
À consoler dans notre maison...

Mais c'est trop peu pour tenir sa place;
Entre mes bras qui plus ne l'embrassent,
Tous ses enfants, les hommes viendront.

U zoveel oneer brengen?

O kwetsbare vorst, waar zijn uw overwinningen?
Een krans van doornen omringt uw hoofd,
een droog riet beeft tussen uw vingers ...

Tenminste wil ik onder dit arme bewind
mijn bloedende droom voegen en
U de koning maken van mijn kwalen...

Het dragen van het kruis

Ik wil Hem zien en niet gezien worden;
Het kruis is Hem al te veel!
In deze menigte ben ik als een verlorene,
als ik faal, ah! steun mij!

Niets dan een vrouw onder de vrouwen:
Hij sterft niet voor mij, maar voor allen.
Vergeet mij, mijn Zoon, en mijn tranen,
laat ze maar voor hen en U stromen.

Een ander zal zijn gezicht afvegen;
een ander zal het spoor kussen van zijn
bloedende voeten; een ander het hout dat
op zijn schouder drukt afnemen...

En wat mij betreft, de Moeder, mijn rol
is om neer te vallen als Hij voorbij gaat.

Kruisiging

Met de povere klacht van een moeder
aanschouw ik wat, mijn geliefde?
Een God die sterft ... ja! het grote mysterie!
... ik zie een Zoon die me gaat verlaten ...

Laat geen straal van boven verzachten
de pijn die ik alleen maar wil!
Aan mijn pijn breng ik het offer
van de goddelijkheid van mijn God.

Hij ziet mijn tranen en vergeeft ze me;
ik accepteer het kind dat Hij me geeft
in ons huis, om te worden getroost...

Het is te weinig om zijn plaats in te nemen.
Tussen mijn armen, die Hem niet meer omhelzen,
zullen al zijn kinderen, alle mensen, komen.

Luthers avondgebed

Zegenbede:

V: Nu hier de avond valt

G: Laat uw licht ons leiden, wees onze vrede

V: Laat uw aangezicht over ons opgaan als de zon,

Zegen ons en wie ons na staan met het licht van uw ogen!

G: Laat uw licht ons leiden, wees onze vrede, Amen

Orgel: Intermezzo XIX – Hendrik Andriessen

Scan de QR-code

Deze dienst is georganiseerd door Bijzonder Kerkenwerk Leiden (BKL). U kunt het werk van BKL steunen met een gift op rekening: NL15 INGB 0000 7839 95 t.n.v. penningmeester BKL, onder vermelding van “Vesper Palmpasen 2021 -BKL”.
Of scan de QR-code:

